

A nagykanizsai Zsigmondy Vilmos–Winkler Lajos Műszaki Középiskola fizika munkaközössége és a KöMaL 1995. július 20–27. között „kísérletezős” nyári fizika tábort szervezett Nagykanizsán. Tudomásunk szerint Magyarországon ez volt az első ilyen jellegű országos rendezvény, melyre | a KöMaL pontversenyein elért eredmények alapján | 35 (I., II. és III. osztályos) tanuló kapott meghívót. A szállást, reggelit és vacsorát a városban, a középiskola kollégiumában kaptuk, a napi program pedig a közeli Zöld tábor területén zajlott. A kb. tízezer Ft-os önköltségből a résztvevőknek csak 2000 Ft-ot és az útiköltséget kellett kifizetni, a többit a rendezvény támogatói jóvoltából jutalomként kapták. A tábor valamennyi résztvevője nevében ezúton mondunk köszönetet a szponzoroknak (DÉDÁSZ Rt, Nagykanizsai Üzemigazgatóság, KANIZSA TREND Kft., Geofizikai Kutató Vállalat, HIDROFILT Kft., Zsigmondy Alapítvány, Zsigmondy Vilmos–Winkler Lajos Műszaki Középiskola), valamint Császár Béla olajmérnök–tanárnak, aki beavatott az olajfűrés rejtelseibe, Zsoldos Tamásnének, aki érdekes Öveges-kísérleteket mutatott be, a Nagykanizsai Önkormányzat „Zöld tábor” pedagógusainak, a Zsigmondy Kollégium gondnokának, Fenyvesi Károlynének és a Kollégium dolgozóinak, végül pedig Bődéné Németh Margit tanárnőnek, aki az egész rendezvény főszervezője és házigazdája volt. 1996-ban is szeretnénk Nagykanizsán fizika tábor tartani, a továbbiakban pedig várjuk más városok, iskolák, tanárok jelentkezését, hogy ezt a sikeresnek bizonyult kezdeményezés és „kömalozók” hagyományos nyári programjává válhasson.

Az alábbiakban az egyik résztvevő diák szubjektív élménybeszámolójával próbáljuk meg felidézni a nyári tábor hangulatát.

(G.P.)

Három fiú izzadva igyekezett a nagykanizsai Csónakázó tó partján minél hamarabb elérni a legközelebbi bisztrót, mikor megakadt a szemük három lányon. Olthatatlan szomjukról megfélemlítve, hirtelen fordulatot vettek, és megindultak ők is a stég felé. Közelebb érve kissé elbizonytalanodtak a lépteik. Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a lábukat áztató lányok ölében újság helyett füzetek, mellettük kazetták és walkman helyett számológépek és tolltartók hevernek. Hamar beigazolódott szörnyű gyanújuk egy hófehér függvénytáblázat képében.

A helybeliek számára az elkövetkezendő hét során egészen megszokottá vált a tóparton méréseket végző és fizika példákat oldogató fiatalok látványa. Talán már az sem lepte meg őket, mikor az egyik délután néhány fiú a tó felszínén lebegő székeken kényelmesen üldögélve igyekezett egy fapálca sűrűségét meghatározni. Jót nevettek, mikor utólag megtudtuk, hogy a csodát a víz által 1–2 cm-rel ellepert asztal teteje lehetővé, amit a fizika tábor „hadiszállásáról”, a közeli Zöld táborból cipeltek le.

Maga a Zöld tábor egy napközis otthon kisgyerekeknek. Mi „fizikások” csak két kis faház erejéig szálltuk meg a tábor, ahol a mérésekhez szükséges eszközöket tartottuk. Éjszakai szálláshelyül a nagykanizsai Zsigmondy Vilmos fiúkollégium szolgált, ahová a rengeteg program miatt szinte tényleg csak aludni jártunk.

A nap jelentős része a 2–3 fős csapatok közt kitűzött verseny példák megoldásával telt. Ez napi egy mérési és négy elméleti feladatot plusz egy fizikatörténeti tipporozatot jelentett, melyet a tábor vezető három fizika tanár (Részeg Anna, Gnädig Péter és Varga István) tűzött ki minden reggel, és javított folyamatosan. A tábor apró lakói néha kissé terhes lelkesedéssel igyekeztek a mérésekhez asszisztálni. Akadt azonban olyan komoly kis fizikus is, mint a 9 éves Karcsika, akit a tábor végén különdíjjal jutalmazott a tanári kar.

A napi „munka” befejeztével zsúfolt délutáni és esti programok következtek. Különböző kísérletek kerültek bemutatásra, mind a tanárok, mind a diákok részéről. A táborhoz közeli kilátótoronyból közösen is elvégeztünk néhány szabadeséssel és közegellenállással kapcsolatos mérést. Egyik este a kollégiumunkat is felkereste egy lelkes tanárnő, hogy demonstrálja Öveges József néhány egyszerűbb kísérletét. Egy másik alkalommal részletesen ismertették az olajfűrészek menetét, majd megtekintettük a szakiskolai gyakorlati oktatás színteréül szolgáló próbafűrészeket is. A csillagvizsgáló már nem mindenki számára jelentett újdonságot, de maguktól kevesen igazodtak volna ki a csillagos égen.

A sok fizika mellett azért jutott időnk hétköznapi szórakozásra is. Bátran vállalva az utolsó busz lekésésével járó hosszú sétát, a társaság többször is kint maradt a tó parton szalonnát sütni. Vasárnap egész napos gyalogtúrán próbáltuk több kevesebb sikerrel követni a térképen csak nagy vonalakban feltüntetett zavaros jelzéseket. Valószínűleg sikerült úticélunkhoz | a zalakarosi fürdőhöz | megtalálnunk a létező leghosszabb utat, ám szerencsére még így is néhány órával az esti zárás előtt odaértünk.

A búcsúestén vegyes érzelmekkel álltuk körbe a táborüzenet. Volt aki szentül elhatározta, hogy a nyár hátralevő részét szigorúan lustálkodással fogja tölteni, mások azt számolgatták, melyik fizika versenyen találkozhatnak legközelebb. Ami engem illet, én figyelmem jelentős részét az égő nyársamnak szenteltem, és arra gondoltam, hogy jövőre éleesebb bicskát hozok magammal.

Kacsuk Zsófia Budaörs, Illyés Gy. Gimn., II. o.